చలి

గట్టిగా కౌగలించుకుని పదిసార్లు ముద్దుపెట్టుకుని వదల్లేక వదల్లేక వదిలింది కమలాదేవి — రాజాని.

ఎనిమిదొందలిచ్చి ఆవిడ ఈ మధ్యనే కొన్న ఆల్సేషియన్ కుక్క, రాజా అంటే. అంత ఇష్టం ఇంతకిముందే అయిదు కుక్కలున్నా యావిడకి చీరెలు కొన్నట్టుగా కుక్కల్ని కొని, చీరెలు మార్చినట్టుగా కుక్కల్ని మార్చటం సరదా కమలాదేవికి. అసలు చీరెల కంటె, నగల కంటె కుక్కలంటేనే ఎక్కువిష్టమేమో! చీరెలూ నగలేమిటి. మొగుడి కంటెకూడా కమలాదేవికి కుక్కలే ఇష్టమంటారు గిట్టనివాళ్ళు కొందరు.

కమలాదేవిని చూసినవాళ్ళు- ఆవిడకి ముప్ఫయ్యేళ్ళ వయసుంటుందనీ, ఏమంత పెద్ద అందగత్తె కాదనీ చటుక్కున గ్రహించలేరు. అలంకరించుకోవడంలో గొప్ప నేర్పుందావిడకి.

ఆ వేళ కూడా పాతికేళ్ళ పడుచులా తయారైంది ధగధగలాడే చీరకట్టుకుంది. ధగధగలాడే రాళ్ళున్న నెక్

లేస్ పెట్టుకుంది. ఘుమఘుమలాడే విదేశీ సెంటు పూసు కుంది.

ఈ రకంగా అలంకరించుకోవటమూ, ఈ వేళకి బయల్దేరి క్లబ్బుకెళ్ళటమూ, వెళ్ళేముందు కుక్కల్ని కౌగిలించుకుని ముద్దు పెట్టుకోవటమూ కమలాదేవికి కొత్తకాదు రోజూ అలవాటే.

బయల్దేరేముందు ఏదో గుర్తొచ్చి, పైకి తన గదిలోకి వెళ్ళి, ఏదో జంతువు చర్మంతో బొచ్చుతో చేసిన కోటు తొడుక్కొచ్చింది- చలిబాధ తప్పించుకోడానికి, పోర్టికోలో కారెక్కేముందు రంగణ్ణి పిలిచి - "ఒరే! రాజాని జాగ్రత్తగా చూస్తుండు; పిచ్చివెధవ బయట తిరుగుతాడేమో. తిరగనీకు. ఇవ్వాళ మరీ చలి ఎక్కువగావుంది. నేనొచ్చే సరికి బాగా పొద్దుపోవచ్చు. అయ్యగారితో చెప్పు" - అని ఆదేశాలిచ్చింది.

రంగడు "అలాగేనమ్మా అలాగే చిత్తం...చిత్తం..." అంటూండగానే ఇంపాలా కారు గేటుదాటి బయటికెళ్ళి పోయింది.

వరండాలో ఒక మూల చతికిలబడి, ముడుచుక్కూ చున్నాడు రంగడు. చలికాలం కావటం మూలాన ఆరింటికే చీకటికడ్తోంది. నాల్రోజులుగా విపరీతంగా వేస్తున్న చలి ఆవేళ మరీ పెరిగిపోయింది. ఆరింటికే గజగజలాడిం చేస్తోంది.

"రాజా" బయటికొచ్చి తిరుగుతూంటే, రంగడు లేచి, దాన్ని బుజ్జగించి బతిమాలి లోపలికి తీసుకెళ్ళాడు.

కుక్కలపాలనలో ఏ మాత్రం లోటొచ్చినా సహించదు కమలాదేవి ఆ సంగతి రంగడికి బాగా తెలుసు. అంచేత రాజాని హాల్లోవదిలి, దాన్ని కనిపెట్టుకుని తనూ అక్కడే కూర్చున్నాడు. అక్కడ కాస్త వెచ్చగావుంది.

కుక్కలకి కూడా చలివుంటుందా అనే సందేహమొచ్చింది రంగడికి. ఎంతసేవు ఆలోచించినా సందేహం తీరలేదు. ఆ తరవాత తన యజమానురాలు తొడుక్కెళ్ళిన చలికోటు ఖరీదెంత వుంటుందో కొంతసేవు ఆలోచించాడు. అదీ అతని ఊహాకందలేదు. అతని వూహాకందనివీ, అతని కర్థంకానివీ ఇంకా చాలా వున్నాయి.

కమలాదేవి రోజూ ఈ రకంగా క్లబ్బుకనీ, అక్కడికనీ ఇక్కడకని వెళ్ళటమేమిటో, వెళ్ళి ఏ పన్నెండింటికో ఒంటిగంటకో రావటం. ఒకొక్కసారి తెల్లారేవరకూ రాకపోవటమేమిటో, అయినా రాజారావు పల్లెత్తుమాట అనకపోవటమేమిటో రంగడికి ఎన్నాళ్ళనుంచో అర్థం కావటంలేదు. ఇన్ని మేడలెందుకో, ఇన్ని కార్లెందుకో ఇంత డబ్బుతో ఏం చేస్తారో అర్థంకాదు రంగడికి. రాజారావుగారు చాలా పెద్ద వ్యాపారమని చెప్పుకుంటారు- అదేమిటోకూడా తెలీదు రంగడికి.

గడియారం ఏడుగంటలు కొట్టింది.

చలి ఎక్కువౌతోంది. ఇంట్లో గింజలులేనినాడు పేదవాడి ఆకలి పెరిగినట్టు. వరదొచ్చి నది పెరిగినట్టు. రోజు

రోజుకీ రాజారావు ఆస్తి పెరిగినట్టు, కమలాద్దేవి షోకు పెరిగినట్టు, క్రమక్రమంగా పెరిగిపోతోంది చలి!

రాజారావు త్వరగా వచ్చేస్తే బావుండుననుకున్నాడు రంగడు. "ఇయ్యాల సందకాడే వచ్చేత్రా"నని వాగ్దానం చేశాడు సీతకి. నిరుడే పెళ్ళయిందతనికి. రెణ్ణెల్లక్రితం ఒక మగబిడ్డ. నగరానికి ఎడంగా మూడుమైళ్ళవతల కాపరం అక్కడ మొత్తం యాభై అరవై గుడిసెలున్నాయి. వాటిలో కాస్త కొత్తగావున్న గుడిసె రంగడిదే. మిగతా గుడిసెలూ వాటిలో వుండే వాళ్ళ బ్రతుకులూ కూడా శిథిరాలే! అసలక్కడ మనుషులుండరు- దరిద్ర దేవత ఎత్తిన కొన్ని వందల అవతారాలు; ఆకలి; చీకటి మురుగూ; ఇవే వుంటాయ్.

నిన్న రాత్రివేసిన చలికి ఆ మురికివాడంతా గడగడ లాడిపోయింది. కడుపునిండా తిండి లేక కప్పుకోను బట్టలేక గుడిసెల్లో వాళ్ళంతా విలవిల్లాడిపోయారు.

రంగడి కొడుకు- రెణ్ణెల్ల పసివాడు చలికి తట్టుకోలేక గుక్కలుకట్టి ఏడ్చాడు. ఉన్న పాతగుడ్డలన్నీ వాడికి కప్పి పడుకోబెట్టింది సీత

ఎక్కణ్ణించో కాస్త ఎండుగడ్డి తెచ్చి, అందులో కాస్త తగలేసి చలి కాచుకుని మిగతాది నేలమీద పరిచి, దానిమీద చిరిగిపోయిన దుప్పటొకటి వేసి పడుకున్నారు. రంగడు సీతాను. చిరిగి జీరకలైపోయిన ఒకచీరే, అటు

వంటిదే మరో దుప్పటి కలిపి కప్పుకున్నారు. చలి ఎంత మాత్రమూ ఆగలేదు.

ఇవ్వాళ రంగడు ఖనిలో కొచ్చేటప్పుడు - దొరనడిగి డబ్బుతీసుకుని కొత్త మందపాటి దుప్పటొకటి కొనుక్కు రమ్మనీ, పెందరాడే ఇంటికిరమ్మనీ చెప్పింది సీత. రంగడు సరేనన్నాడు.

చలి పెరుగుతోంది నాయకుల్లో స్వార్థం పెరిగినట్టు అధికారుల్లో అవినీతి పెరిగినట్టు. నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు పెరిగినట్టు చలి పెరుగుతోంది.

రాజారావు రాగానే త్వరగా వెళ్ళిపోవటాని కనుమతి తీసుకుని, డబ్బుతీసుకుని ఇవ్వాళ్ళేమైనా సరే దుప్పటి కొనుక్కెళ్ళాలని కాచుకూర్చున్నాడు రంగడు.

ఏడున్నరైంది. ఎనిమిదైంది.

అప్పుడొచ్చాడు రాజారావు ఎనభై వేల రూపాయల కారులో వచ్చాడు. ఎనిమిదొందలరూపాయల సూటులో వచ్చాడు.

ఒంటరిగా రాలేదు. వెంటనొక వయ్యారి భామని తీసుకొచ్చాడు.

ఆమె మంచి వయసులోవుంది. అందంగా బలిసివుంది, పల్చటి చీరకట్టుకుంది, నున్నటి స్తంభానికి చుట్టినట్టుగా. వొంటికి అంటీ అంటనట్టుగావుంది ఆచీర చేతుల్లేని జాకెట్టు తొడుక్కుంది,

ఆమెని వెంటబెట్టుకుని సరాసరి పైకి తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు రాజారావు రంగడు వెనకాలే వెళ్ళాడు, కోటూ, టై విప్పి ఓ మూలకి విసిరేసి సోఫాలో కూలబడ్డాడు. రాజారావు. "కమాన్ రోజీ - డియర్!" - అని పిలిచాడు. అప్పటిదాకా గదంతా కలయజూస్తున్న ఆ వయ్యారి భామ వచ్చి, సోఫాలో రాజారావు పక్కనే కూర్చుంది రంగడు బూట్లు విప్పుతుండగా - "ఒరే రంగా! ఇవ్వాళ బాగా చలిగా వుందిరా" - అన్నాడు రాజారావు

"అవును దొరా, వేడి వేడి కాఫీ పట్రమ్మంటారా?" - అని అడిగాడు రంగడు. రాజారావు బిగ్గరగా నవ్వి - "కాఫీ తాగితే చలితగ్గుతుందట్రా ఫూల్! నువ్వేం తేవద్దుగాని, ఆ కిటికీ తలుపులన్నీ మూసేసి, పెరుమాళ్ళుగాణ్ణి ఒకసారి పిల్చుకురా" - అన్నాడు.

రంగడు కిటికీ తలుపులు మూసేసి, కిందికెళ్ళి పెరుమాళ్ళుని తీసుకొచ్చాడు.

"ఏరా, ఈ పూట ఏం వండావ్?" - అనడిగాడు రాజారావు

"ఆలూకుర్మా; వంకాయపులుసూ; దోసకాయ చట్నీ; బిర్యానీ; సాంబారు; రసం..." - ఒక్క గుక్కలో పాఠం చదివినట్టు చదివాడు పెరుమాళ్ళు.

"యూ రాస్కెల్! ప్రొద్దున్నేమని చెప్పాన్రా నీకు ఇవ్వాళ కోడికావాలని చెప్పానా లేదా?"

రాజారావు గర్జనకి అదిరిపోతూ. "చి త్ర... చి త్రం..." అని సగిగాడు పెరుమాళ్ళు

"మరెందుకొండలేదు"

"మర్చిపోయాను సార్!"

"మరచిపోతావురా... నీకీమధ్య వొళ్ళు కొవ్వెక్కింది రా రాస్కెల్! ఈ చలిలో చికెన్ లేకుండా, మటన్ లేకుండా ఎంతింటారనుకున్నావురా? ఆ మాత్రం బుద్ధి వుండక్కర్లా? పో- యింకా ఎందుకిక్కడ దున్నపోతులా నిలబడ్డావు. పోరా!"

తలొంచుకుని నెమ్మదిగా వెళ్ళిపోయాడు పెరుమాళ్ళు.

"ఓరే. "త్రిస్టార్స"లో మంచి నాన వెజిటేరియన్ డిషెస్ వుంటాయి. నువ్వు త్వరగా కారులో వెళ్ళి పట్రా.

"ఏమేమి కావాలి సార్..."-అని అడగబోయాడు రంగడు. "నీ వెధవ ప్రశ్నలతో టైం వేస్ట్ చెయ్యకు. ఏమేమి కావాలో నేను వాడికి ఫోన చేసి చెప్తాను. నువ్వు త్వరగా వెళ్ళి వాడేది యిస్తే అది పట్రా... ఊఁ... పరుగెత్తు..."

○ ○ ○

ఎనిమిదన్నరకే రోడ్లు దాదాపు నిర్మానుష్యంగా వున్నాయి. చలికి జడిసి ఎవరూ బయట తిరగటంలేదు. తిరిగినా చలికి తట్టుకోగలిగిన దుస్తులు వేసుకుని తిరుగుతున్నారు. దుకాణాలు కూడా కొన్ని మూసేశారు. ఇంక యివ్వాళ

దుప్పటి కొనుక్కెళ్లే ఆశ లేదనుకున్నాడు రంగడు. దుప్పటి లేకపోయినా కనీసం త్వరగా ఇంటికెళ్ళటానికి కూడ వీలుండదేమోనని భయం పట్టుకుంది. సీత తనకోసం ఎదురు చూస్తూ వుంటుంది... దుప్పటి తెస్తాడని ఆశతో వుంటుంది ...ఊరిబయట మరీ చలెక్కువ... పిల్లాడెలావున్నాడో ...

రెడీమేడ్ బట్టల షాపుముందు పిల్లల స్వెట్టర్లు రకరకాలవి, రంగురంగులవి షోకేస్లు పెట్టారు. దుప్పటిబదులు కొడుక్కి ఒక స్వెట్టర్ కొంటే ఎలా వుంటుందో ఎంతఖరీదవుతుందోనని రంగడు ఆలోచిస్తుండగా - "త్రీస్టార్ బార్ అండ్ రెస్టారెంట్" ముందు కారాగింది.

రంగడు జంకుతూ జంకుతూ లోపలకెళ్ళి, కౌంటర్ ముందు కూర్చున్నవాడితో తనొచ్చిన పనేమిటో చెప్పాడు. లోపల చాలా గదులున్నాయి. మధ్యలో ఒక పెద్ద హాలుంది. హాల్లో చాలమంది తాగుతున్నారు...తింటున్నారు...తింటూ తాగుతున్నారు ... తాగుతూ తింటున్నారు...మసక మసగ్గా వెలిగే లైట్లు...మెల్లమెల్లగా వినిపించే పాశ్చాత్య సంగీతం... మధ్య మధ్యలో నవ్వులు ... గదుల్లోంచి "బేరర్" అని అరుపులు... సీసామూతలు... తెరిచిన శబ్దాలు... మత్తు వాసనలు...

ఆ పరిసరాల్ని ఆ మనుషుల్ని వింతగా చూస్తూ, తాగితే చలి తగ్గుతుందంటారు నిజమేనేమో అని ఆలో

చిస్తుండగా, ఒక బేరర్ వచ్చి రంగడి చేతికి పొట్లం యిచ్చాడు.

పొట్లం వెచ్చగావుంది ... కస్తూరి వాసన ఘాటైన వాసనేస్తోంది. ఆ వాసన పీలుస్తూ, అందులో ఏమేమి పదార్థాలుంటాయో అవెంత రుచిగా వుంటాయో, ఎంత ఖరీదుంటాయో అంచనా వెయ్యటానికి ప్రయత్నిస్తూ రంగడు తిరిగి వెళ్ళేసరికి తొమ్మిదయింది.

వెంటనే మేడపైకి వెళ్ళాడు...గదితలుపులు దగ్గరగా వేసివున్నాయి. తోసుకుని లోపలికెళ్ళాడు. రాజారావూ రోజీ ఒకళ్ళకొకళ్ళు ఆనుకుని కూర్చున్నారు. సోఫా ముందున్న టీపాయ్‌మీద విదేశీ విస్కీసీసా వుంది-ప్లేటులో చిప్సూ, జీడిపప్పూ వున్నాయి ... కొన్ని ఖాళీప్లేట్లూ, స్పూన్‌లూ, ఫోర్కులూ వున్నాయి.

ఇద్దరూ విస్కీ తాగుతున్నారు... ఇద్దరూ సిగరెట్లు తాగుతున్నారు తలుపులన్నీ మూసెయ్యటం మూలానగదిలో వెచ్చగా వుంది.

రంగణ్ణి చూడగనే- "వెరీగుడ్! తెచ్చావా? అక్కడ పెట్టేసి, తలుపులు వేసేసి నువ్వు బయట కూర్చో..." - అన్నాడు రాజారావు.

ఇంటికెళ్ళి పోతానని చెప్పడానికి రంగడికి ధైర్యం చాల్లేదు. తలుపులుమూసి, గుమ్మం పక్కనే గోడకానుకుని కూర్చున్నాడు చలికి వణుకుతూ.

గదిలోనుంచి- తను తెచ్చిన పొట్లంలోని పదార్థాల వాసన... సిగరెట్టు వాసన... గ్లాసులచప్పుడు... గాజుల చప్పుడు... గుసగుసలు... నవ్వులు... తొమ్మిదిన్నరైంది ... పదైంది...పదిన్నరైంది!

ఇదంతా రంగడికి కొత్తకాదు. కాని—

త్వరగావస్తాననీ, దుప్పటి కొనుక్కొస్తాననీ భార్యతో చెప్పివచ్చినందుకు ఇవ్వాళే ఇంత ఆలస్య మౌతుందను కోలేదు. ఏం చెయ్యటానికి తోచటంలేదు

చలి ఎక్కువైంది.

లోపల ప్లేటు కిందబడి పెద్దచప్పుడైంది. ఆ వెంటనే బిగ్గరగా రాజారావు నవ్వు...రోజీ నవ్వు... ఓరే రంగా ...రారా..." పిలిచాడు రాజారావు.

రంగడులేచి లోపలికెళ్ళాడు. సోఫాలో ఒకళ్ళ మీదొకళ్ళు పడిపోతూ కూర్చున్నారు...రాజారావు కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి... రోజీ కళ్ళు మూతలుపడుతున్నాయి విస్కీ సీసా ఖాళీగావుంది... ప్లేట్లలో నమిలిపారేసిన మాంసం ముక్కలు...బొమికలు...

"ఒరే, కిందరూమ్‌లో పక్కలవీ సరిగ్గావేసి నువ్వెళ్ళిపో..." అన్నాడు రాజారావు.

పైనొకటీ కిందొకటీ రెండు బెడ్‌రూమ్‌లున్నాయి. పై దానిలో రాజారావూ కమలాదేవీ పడుకుంటారు. కమలా

దేవి యింట్లో లేనప్పుడల్లా, కొత్త ఆడదాన్ని తీసుకొచ్చి నప్పుడల్లా రాజారావు కిందిరూమ్ వాడుకుంటాడు.

కిందిరూమ్‌లో హంసతూలికా తల్పాల్లాంటి రెండు మంచాలున్నాయి. వాటి మీద మెత్తటి ఫోమ్ రబ్బర్ పరుపులున్నాయి. గోడలనిండా అర్థనగ్నంగానూ, పూర్తి నగ్నంగానూ వున్న ఆడవాళ్ళ బొమ్మలున్నాయి.

ఇస్త్రీ చేసిన దుప్పట్లు మడతలు విప్పి మంచాల మీద పరిచాడు, ఇంకా చాలా దుప్పట్లూ, రగ్గులూ ఒక చోట పెట్టివున్నాయి. వాటిల్లో ఒక రగ్గుతీసి పరిశీలించి చూశాడు. చాలా అందంగా వుంది. మెత్తగా పట్టులా వుంది. ఇది కప్పుకుంటే ఎంత హాయిగా వుంటుందోనని కాసేపు ఆలోచించాడు గబగబా ఆ రగ్గు తీసుకుని గది బయట కొచ్చి, వరండాలో ఒక మూల, లైటు వెలుగు పడనిచోట దాచిపెట్టాడు.

పైకి వెళ్ళబోతుండగా- రాజారావూ, రోజీ వాళ్ళంతట వాళ్ళే, ఒకళ్ళ నడుం చుట్టూ ఒకళ్ళు చేతులేసుకుని, తూలుతూ కిందకి దిగొచ్చారు. రోజీ పమిట జారిపోయి నేల మీద పడుతోంది. అయినా లెక్కలేకుండా, రంగణ్ణి చూసీచూడనట్టుగా బెడ్ రూమ్‌లోకి వెళ్ళిపోయి, తలుపు వేసుకున్నారు.

పదకొండు కొట్టింది హాల్లో గడియారం.

రంగడు ఒక్కసారి అటూ యిటూ చూసి, దాచిన రగ్గుతీసి చంకలో పెట్టుకుని గబగబా బయటికొచ్చేశాడు. గేటుదగ్గర ఘూర్ఖా చూస్తాడేమోనని జడిశాడుగాని... చలికి జడిసిన ఘూర్ఖా కారు షెడ్డులో దూరి, కునుకుతూ కూర్చున్నాడు.

వీధుల్లో ఎక్కడా జనసంచారంలేదు. చలి పెరిగి పోయింది. ఇంకా పెరుగుతోంది... రంగడి గుండెల్లో దడ పెరిగినట్లు, ఇంటికి త్వరగా వెళ్ళాలనే ఆత్రం పెరిగినట్లు, భర్తకోసం ఎదురుచుస్తూ కూర్చున్న సీత కళ్ళల్లో దిగులు పెరిగినట్లు చలి పెరిగి పోతోంది!

ఇంకా రెండు మైళ్ళు నడవాలి. చంకలోవున్న రగ్గు విప్పి కప్పుకున్నాడు రంగడు. అంత చలీ మాయమైపోయి నట్టుగా వుంది. "అబ్బ! ఎంత వెచ్చగావుంది" - అను కున్నాడు- అదిచూసి సీత మురిసిపోతుంది. ఇంక ఎంత చలే సినా ఫర్వాలేదు-అనుకుంటూ త్వరత్వరగా నడుస్తున్నాడు. పొద్దునెప్పుడో తిన్నతిండి - సీత తను వెళ్ళేదాకా తినదు...- వెళ్ళగానే ఇద్దరూకలిసి తినేసి... వెచ్చగా రగ్గు కప్పుకుని...

కలలుకంటూ నడుస్తున్న రంగడు చటుక్కున ఆగి పోయాడు. ఎక్కణ్ణించో మూలుగులు... ఆర్తనాదాలు...

చుట్టూ చూశాడు. రోడ్డుకికాస్త ఎడంగా, పాడు

పడిన ఒక యింటి అరుగుమీాద ఎవరో వున్నారు, దగ్గరకెళ్ళి చూశాడు.

ఇద్దరు బిచ్చగాళ్ళు... ముసలివాళ్ళు.. శరీరంలో బొమికలు తప్ప మరేమీా మిగలనివాళ్ళు ఆ బొమికలపైన కప్పుకోవటానికి చర్మం తప్ప మరేమీా లేనివాళ్ళు- చలికి ఆగలేక వణికిపోతున్నారు... ఏడుస్తున్నారు... ఓపిక లేక సరిగా ఏడవలేక పోతున్నారు.

రంగడు వాళ్ళని చూశాడు

వాళ్ళు రంగణ్ణి చూసి యింకా ఏడవటం మొదలెట్టారు.. ఏదో చెప్పబోయారు. మాటలు పెగిలి రాలేదు, ఇద్దరూ చేతులెత్తి నమస్కారాలు చేశారు. ఊబిలో కూరుకు పోతున్నవాళ్ళు. నీటిలో మునిగి పోతున్నవాళ్ళు. మంటల్లో చిక్కుకున్నవాళ్ళు దారినపోయే వాళ్ని రక్షించమని ప్రాధేయపడినట్టు ప్రాధేయపడుతూ, పీక్కుపోయిన కళ్లతో, జాలికురుస్తున్న కళ్లతో చూశారు.

రంగడింక వాళ్లనిమాాళ్ళేక పోయాడు తను కప్పుకున్న రగ్గుతీసి వాళ్ళిద్దరికీ కప్పి, గబగబా యివతలి కొచ్చేశాడు.

చలి పెరిగిపోయింది.

తననోటికి చిక్కబోతున్న జంతువుని చిక్కనివ్వకుండా చేసిన వేటగాడిమీాదికి ఉరికే పెద్దపులిలా రంగడిమీాది కురికింది ఊరిబయటకొచ్చేసరికి ఇంకా విజృంభించింది. ఇంకా కనీసం అరమైలుదూరం నడవాలి. రంగడు చలికి

తట్టుకోలేక వణికిపోతున్నాడు.. ఆకలివల్ల నీరసం ఎక్కువైంది... కాళ్ళు తడబడుతున్నాయి ఇదే సమయమనుకుని వెయ్యికోరలతో అతన్ని చుట్టుముట్టింది చలి.

○ ○ ○

మర్నాటి ఉదయం-

నేతిలో వేసిన నాలుగు పెసరట్లతో, ఉడకబెట్టిన రెండు కోడిగుడ్లతో, రెండుకప్పుల ఓవల్టీన్‌తో బ్రేక్ ఫాస్ట్ ముగించి, "త్రీఫైవ్స్ సిగరెట్టు వెలిగించి, పేపరు తిరగేస్తున్న రాజారావు—

'నిన్నరాత్రి వచ్చిన కోల్డ్ వేవ్ కారణంగా నగరం వెలుపల ఒక యువకుడు మరణించాడు" - అవివార్త చదివి -

'వండర్‌ఫుల్! చలికికూడా మనుషులు చస్తున్నారన్నమాట! - అని బిగ్గరగా నవ్వుకున్నాడు

—